

ISMERJÜK MEG A SZENTSÉGEKET!

A KIENGESZTELŐDÉS ÉS ÚJRAKEZDÉS SZENTSÉGE: A SZENTGYÓNÁS

Bevezetés

Az ember egyszerre hatalmas és kicsiny. Tudunk erősek lenni, ugyanakkor törekenyek is testben és lélekben. Isten jól tudja ezt, azért adja nekünk a gyógyulás szentségeit (4-5).

A bűnbocsánat szentsége Jézus nagy ajándéka, amelyben a lelki betegségeinket gyógyítja vagy a lelki halálból támaszt életre Isten az Egyház által.

1. A Biblia tanítása a bűnről és a bűnbocsánatról

Ter 3 Az Ósbűn előzménye és története

Ter 2,16-17 „A kert minden fájáról ehetsz. De a jó és rossz tudás fájáról ne egyél, mert amely napon eszel róla, meghalsz.”

Ter 3,5 „Semmi esetre sem fogtok meghalni. Isten jól tudja, hogy amely napon abból esztek, szemetek felnyílnak, olyanok lesztek, mint az istenek, akik ismerik a jót és a rosszat.”

Az ember letépi a tépett gyümölcsöt és megeszi (latin értelmezés – alma (malum=alma; malus=rossz; keleti értelezés: füge – egyszerre édes és keserű)

Meghal az ember? Testi halált még nem szenved el, de lelki halált szenved. Ez a bűn következménye. (Vö. Scott Hahn)

A történet mutatja, a bűn lényege: az ember nem engedelmeskedik Isten parancsának, helyette a gonoszra hallgat, aki kívülről és belülről is támad!

3,15 Isten nem hagyja magára a bukott embert, megígéri a Messiást! „Ellenkezést vetek közé és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba.”

A bűn házasságtörés

Ez 16 – Elfordul Istentől, s helyette más szeretetet keres; Élet helyett a halált választja.

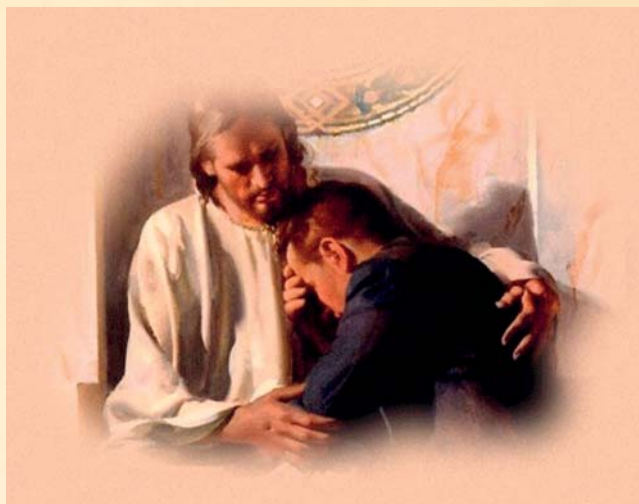
Az irgalomban bővelkedő Isten

Isten úgy mutatkozik meg, aki mindig kész az irgalomra, a megbocsátásra a bűnbánó személlyel szemben

Iz 38,17 „Bizony, Te megszabadítottad lelkemet, hogy el ne vesszen, hátad mögé dobtad minden bűnömöt!”

Mik 7,18-20 „Isten az irgalmasságot szereti: Ismét irgalmaz majd nekünk, leveszi rólunk gonoszságainkat, s a tenger mélyére veti minden bűnünket!”

Zsolt 103 „Megbocsátja minden gonoszágodat, meggyógyítja minden betegségedet...”

Amilyen magasan van az ég a föld felett, oly nagy az Ő irgalma azokon, akik félik Őt!”

Jézus mindig a teljes embert nézi, s nemcsak testi betegségét, hanem lelki betegségét, vagyis bűnét is gyógyítja irgalmas, megbocsátó szeretete által. A bűnök megbocsátása Isten joga; Krisztus azért gyakorolja, mert Ő Isten Fia!

Jézus tanítványait bizza meg, hogy nevében bűnbocsánatot adjanak:

Jn 20,22-23 „Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, akinek megtartjátok, az bűnben marad!”

2. Az Egyház gyakorlata

Jk 5,16: „Valljátok meg egymásnak bűneiteket, imádkozzatok egymásért, hogy gyógyulást nyerjete!”

A 4. századtól már általánossá vált a szentség. Kezdetben nyilvános formában történt a gyónás, sőt a súlyos bűnöket elkövetőket kizárták az Egyház közösségéből, s csak szigorú vezeklés után fogadták újból vissza.

A 7-8. Században kialakult a négy szemközti gyónás, ahol a pap Krisztus mellett a kereszteny közösséget is képviselte.

Protestáns egyházak eltörölték a gyónást. Sokszor talán neheznek érezzük. Miért is kell egy ember előtt megvallani bűneinket?

Biblius háttér

A feltámadt Krisztus tanítványait bizza meg a bűnbocsánat gyakorlásával.

Közösségi háttér

A bűn nem magánügy: megsértjük vele az Egyházat is, s ezért fontos, hogy legalább az Egyház képviselője előtt valljuk meg vétkeinket!

ket! Sokat jelenthet a megértő útmutatás; s a Krisztus nevében kimondott bűnbocsánat!

Pszichikai háttér. Emberi igény, hogy elmondjuk valakinek szorongásunkat, bűnünket (vö. pszichológusok, valóságshow terjedése). A kimondott bűn ereje csökken.

A szentgyónás őszinte és alázatos lelkületre nevel.

3. A szentgyónás részei

Lelkismeret-vizsgálat

Önvizsgálat. Szubjektíve csak úgy lehet teljes a szentgyónásunk, s úgy lesz az újrakezdés, ha őszintén és komolyan felkészülünk arra. Tízparancsolat vagy főparancsolat alapján!

KEK 1454 Evangéliumok és az apostoli levelek erkölcsi tanítása szerint.

Bánat és erős fogadás

Ha valakit szerettek, akkor bánt, ha szeretetlen voltam vele szemben. Így a gyónási előkészületben is fáj, hogy nem tudtam megfelelni az isteni értékrendnek, ugyanakkor elhatározom, hogy Isten akarata, Krisztus példája szerint élek!

Gyónás

A pap előtt elvégzett szentgyónással megvallom, hogy az Egyház tagja vagyok, s így a közösség Krisztus által megbízott szolgája előtt mondom el bűneimet; s egyben szavaimmal ünnepélyesen kifejezem, hogy vissza akarok térni Istenhez és az Egyházhoz! Bűneinket soroljuk!

Vezeklés, elégtétel

Krisztus már elégtételt szerzett a kereszten bűneinkért, de jelképesen mi is megmutatjuk, hogy új életet kezdünk!

Befejezés

Isten nagy ajándéka ez a szentség, amelyben megtapasztaljuk az Ő irgalmas szeretetét, mely erősebb a halálnál és nagyobb a bűnnél és mindenfajta rossznál; a szeretetét, amely fölemeli az embert a legnagyobb bukásoktól és kiszabadítja a legnagyobb veszedelmekből is.

Felföldi László plébános

TOMPA MIHÁLY: BŰNBOCSÁNAT

Álmatlan éjben az ágy váncosán,
Zarándok-úton s a templom kövén:
Oh, mennyi köny hull széjjel titkosan,
A fájdalom forrásiból jövőn!
Midőn felkél a vádló síri árny,
Melyet sok év és hallgatás temet,
Fedett arccal sohajt a bűnhődő:
Isten bocsásd, bocsásd meg vétkeket!

- Én bűnös kéjt vadásztam, - tudva bár
Azt a sivár átkot, mely rajta van; -
Lábbal tapodtam hűséget, frigyét;
Eseveszett valék és fajtalan;
A drága nő szívét meggyilkolám,
Szétszórtam édes, szép családomat!
Hah mily örvény...! menten alábukom,
Ha kezed, oh Isten, nem támogat!

- Szerettem a csejt, álnok utakat,
Hamis keresményt és ragadományt;
S barlangomban abból rég semmi sincs,
Mi ott orzó kezem halomra hányt.
E kéz... e kéz! vérfoltokkal tele...
Pedig folyvást örült hévvel mosám!
És dugnom kell... s tünődöm szüntelen,
Isten haragján, - hóhér pallosán.

- Te ültetél tanácsba engemet,
Igaz bíró s igazság istene!
Rám bíztad az ítélet mérlegét,
De az kezemben félre billene...
Bűnöst feloldtam, nem az igazat,
Megronta: kegy, hiúság, önhaszon...
Oh, megindúl-e most jobban az ég,
Mint egykor én, - a könyűn, panaszon?!

- Megvetve, oh Isten, törvényedet:
Kicsúfolám hatalmad, létedet!
Igaz vagy s rettentő, midőn magad
A tagadóval megösmérteted!
Ki lázadón reád fegyvert fogék:
Saját szívembe mélyedt fegyverem...
A mélységből kiáltok: könyörülj!
Im bűnbánatban mellemet verem...

Az arc porban hever s a könny ömöl,
A hű vezeklő bűnét látja csak...
S hogy Istenhez fordul bocsánatért:
Szétválni kezd lelkében szín, salak.
S ha a szív meglágyult, mint a viasz,
Uj ember lenni a bűnös ha kész.
Felé hajlik az égi irgalom:
Bizzál fiam, bűnöd bocsátva lész!

S te? furdalást nem ösmersz... s üdved az,
Hogy ácsorogsz fényes ajtóik körül;
Hiválnak hordod a Kain-jegyét,
Mit jobbulás rólad le nem törül:
Tettet leend majd ellened tanú,
S tűz, mit fejedre sok nap gyűjtöget...
Neked, áruló! nem bocsátja meg,
Ne is bocsássa Isten, bűnödöt!

GYÓNÁS

Amikor felkérést kaptam arra, hogy írjam meg, miért fontos a gyónás, nagyon megörültem, mert fel sem fogtam hirtelen micsoda nagy dolog is erről beszélni.

Felnőtt megtérőként pontosan emlékszem rá mennyire készültem életem első gyónására. Az, hogy mit kellene meggyónni nem okozott nehézséget, az, hogy hogyan, annál inkább. Így vannak ezzel a gyerekek is: tudják, hogy rosszak voltak, azt is, hogy büntetést érdemelnek, de hogy ezt be is vallják, az az igazán nehéz. A „hátha nem veszik észre”, „hátha nem derül ki, hogy én vagyok az oka” hozzáállás náluk még érthető, hiszen meglehetősen énközpontúan élik az életet. Ráadásul a felnőtt, aki legtöbbször a szülő, sokszor valóban becsapható. Vagy hagyja magát, vagy úgy tesz, mint aki hagyja magát, hátha felismeri a gyermek mit is kell tennie.

Így gondoltam Istenre is. Várja, hogy végre én is felismerjem, és belássam bűneimet, amikkel ő régesrég tisztában van, hiszen Ő teremtett, és tudja, hogy a szabad akaratral bizony lehetőséget adott a bűnre is. Gyerekként óriási megkönnyebbülés volt túllenni az ég-

nehézségként. Azt a nehéz beismerni, hogy Isten, aki maga a szeretet, és ezért csak a javunkat akarja, saját énközpontúságunkkal megbántottuk. Hiszen valójában nem az számít mit is követtünk el, hanem, hogy tudva és akarva szembefordultunk az Isten szándéká-

val. Ezt tetézzük még azzal, hogy nem is gyónjuk meg, és nem adunk lehetőséget, hogy a pap, a ráruházott joggal feloldozzon, megáldjon, közvetítve ezzel az Isten irgalmasságát. Ezt átadni - épp úgy, mint az épülésünkre kirótt penitenciát - csak a pap tudja. Erre Jézustól kaptak felhatalmazást: „Aki nek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, akinek megtartjátok, az bűnben marad” Jn.20,22.

szen. Akár a megérdemelt büntetésen is, de leginkább a bizonytalanság okozta félelmen, mi lesz, ha mégis kiderül. Ha, - mint az oly sokszor történt -, megkérdezték, miért vártam ennyit, és hogyan éreztem magam ez idő alatt, válaszként később már nem a büntetéstől való félelem, hanem a másik megbántásának, a szomorúságának elkerülése hangzott el. Hány kamasz, és fiatal van így ezzel, ha szereti a szüleit! Katekumen kísérőként beszélgetve, legtöbbször ők is ezt élik meg a legnagyobb

Aki életében legalább egyszer átélte már a gyónást követő feloldozásban ezt az érzést, az többé nem fél tőle, hogy győnjön.

Aki régóta gyakorolja, annak az jelent sokszor problémát, hogy mindig ugyanazokat tudja csak mondani, ezért egy idő után már nem érzi szükségét, és „rutinból” végzi, vagy elhanyagolja. Az életünk folyamán azonban lehetőségünk van a fejlődésre, és ha nem tudunk továbblépni, megragadunk egy szinten, akkor szintén szembefordulunk Isten szándékával, és önmagunk körül forgunk. A gyónás ilyenkor azért fontos, hogy ezt felismerjük, és tudatosítsuk magunkban, hogy vannak hibáink, amiket nem tudunk a magunk erejéből leküzdeni. De Isten számára semmi sem lehetetlen, ezért ha fontos, hogy ezt a tulajdonosságunkat elhagyjuk Vele sikerülhet. De Isten szeretete és irgalma csak a személyes kapcsolatban tud megnyilvánulni, aminek egyik leggyakorlatiasabb módja a gyónás. Bízthatni tudok ezért mindenkit, hogy ne fossza meg magát ettől az ajándéktól, a kegyelemtől, melyben ekkor részesülhet. Barsi Balázs atya szavaival ugyanis a gyónás arra való, hogy a Lélek erejével személyiségünk legmélyén helyreállítsa azt a belső életet, melyet a bűn tönkretett.”

KÖZVETLEN SZÁM

Zsoltárok 50:15

Isten közvetlen száma.

Nála mindig van ügyelet,

S ha hívjuk, nem hiába.

- Tékozló fiúként -

Vágyunk nyomán vezethet bár utunk akárhova,

csak tékozló fiúként juthatunk végül haza

- Mindennapi -

Vétekem, ha nem is akarom,

mindennap van megbánnivalóm.

Így hát, Uram, kérem kell nagyon mindennapi bűnbocsánatom.

Füle Lajos

Dr. Szabó Éva

VAN JÖVŐJE?

Hallani véleményeket, melyek szerint a gyónás leáldozóban van, el is fog tűnni, hisz egyre rövidebbek a sorok a gyóntatószékek előtt, és vannak katolikus vidékek, ahol már alig gyónnak. Mások szerint éppen a mai értékvesztett életünkben van rá nagy szükségünk. Miért is?

A gyónás több, mint két ember lelki be-szelgetése. Jézus szerint „az igazság szabad-dá tesz” (Jn 8,32). Valóban csak az igazság tesz szabaddá. A felszabadulás első lépése, hogy elismerem, hogy nem vagyok szabad, vannak dolgok, amelyek megkötnek. Ott van az életemben a sötétség is, és ezt nevének kell neveznem, ahhoz, hogy megszabadulhassak tőle. A gyónásban nem teszünk mást, mint az igazságot mondjuk ki: ezt és ezt gondoltam, mondtam, tettem. Már nem mentegőzők többet, hanem kimondom azt, ami volt, azt, amit nagyon szégyellek, amit már bánok, amitől nem tudok szabadulni magam erejéből. A gyónásban két igazság találkozik. Az önmagamról kimondott igazság kell ahhoz, hogy be tudjam fogadni Isten igazságát. Ez az igazság pedig felszabadító: Isten jó, Isten irgalmas. Isten nem a bűneink szerint bánik velünk, hanem megbocsátóan néz ránk. Újra és újra azt mondom a fiataloknak, hogy a gyónás Jézus Krisztussal való találkozás. Nekem is ez ad erőt, hogy gyónni menjek, legyőzzem a szégyenérzést, a félelmet. Jézus az, akihez megyek. Jézus vár a papban és nem érdekes, hogy mit fog a pap gondolni rólam. Jézus az, aki itt van, és ő mondja ki: „bocsánatot nyertek bűneid”. Gyóntatóként a legszebb szolgálat számomra ennek az irgalmas és gyógyító Jé-

zusnak az eszköze lenni. Szeretek ilyenkor az Atya irgalmáról beszélni, hogy Isten új életet, új kezdetet ad. Nincs szükség már arra, hogy a bűn által sebzett önképedet kompenzációval gyógyítsd. Az isteni Igazság szava által megújult ént kapunk. Az Atya szeretett gyermeke vagy! Jézus barátja lettél megint. Ez a te igazi éned. A legmélyebben ezekben a pillanatokban érzem át a papság szívét, és azt hogy az ilyen szabadulásokért érdemes volt annak idején követni a hívást, és évekig tanulni. Gyóntatónak lenni a felszabadítás és vigasztalás szolgálata, Jézus munkatársa és eszköze lenni, aki örömhírt és szabadulást hozott a foglyoknak.

Bizony lehet, hogy a futószalagszerű, dobozos tömeg-gyónások kora lejárt, de meg vagyok győződve róla, hogy a gyónás szentsége nem fog eltűnni, sőt megújul, mert emberek vagyunk, akik az önzés által megsebzett lényekként újra és újra Isten irgalmát szomjazzuk. A gyónás pedig, nem egy múlt korokból ránk maradt kellemetlen kötelesség, hanem egy lehetőség, hogy a jóságos Istentől újra és újra erőt kapjunk az élethez és igazi identitásunkat újra és újra visszakapjuk: az Atya szeretett gyermekei vagyunk. (Egy jezsuita vallomása. Internet)

C. H. SPURGEON: KEGYELEM ÉS BŰNBOCSÁNAT

„Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké” (Zsolt 103,9).

Isten olykor megfedd bennünket. Ha ezt nem tenné, nem lenne az a bölcs Atya, aki figyelemmel van oktalan, tévelygő gyermekeire. Feddése fájdalmasan érinti azokat, akik hűségesek akarnak lenni, mert érzik, mennyire megérdemlik a szidást, és milyen hálátlan dolog volt tőlük, hogy megszorították Atyjukat. Mi már tudjuk, mit jelent ez a feddés, és meghajolunk az Úr előtt, őszintén megbánva, hogy megharagítottuk.

Milyen vigasztaló is ez az ígélet: „Nem perel mindvégig” az Úr. Ha büntől megtört szívvel megtérünk Hozzá és a bűnt megtagadjuk, Atyánk tüstént kegyelmébe fogad. Mert nem szívesen fordít haragos arcot azok felé, akiket szeret. Abban van öröme, ha mi is teljes örömmel örvezzeni tudunk.

Gyertek azért, keressük arcát! Nincs okunk sem kétségbeesésre, sem csüggedésre. Szeressük a minket fenyegető Istent, és akkor nemsokára így énekelhetünk: „... bár haragudtál rám, elmúlt haragod, és megvigasztaltál” (Ézs 12,1). Félre minden sötét gondolattal, amely csak rágja a lelkünket. Jöjjenek az alázatos reménységek és hálára fakasztó emlékek, szívünk szelíd vigasztalói. Aki mint bíró régen megkegyelmezett nekünk, mint Atyánk, újra meg fog bocsátani. Örvezzünk hát végtelen, változhatatlan szeretetének!

C. H. Spurgeon „Isten ígéréteinek tárháza” c. könyvéből

HÁLAADÁS

Véget ért az ökumenikus imahét, amely lehetőséget adott arra, hogy a különböző felekezeti keresztény hívek együtt imádkozzanak, és együtt hirdessék az evangéliumot. A mi templomunkban január 25-én, szombaton került sor az összejövetelre. A hét vezér igéje így hangzott: „Hát részekre szakítható e Krisztus?” (1 Kor. 1:1-17) Pál apostol arra buzdítja a korinthusi keresztényeket, hogy - „a mi Urunk Jézus Krisztus nevére” legyetek egységesek a beszédben, ne szakadjanak pártokra, hanem forrjanak össze tökéletes egységben, gondolatban és felfogásban (Fili. 2:5) Hisszük, hogy nem póztoltunk, hanem egységesek voltunk a beszédben, az imádságban és őszinte szívvel tudtuk mondani együtt hitvallásunkat, a hiszekegyet. Tudjuk, hogy Isten nagyobb és hatalmasabb a liturgiáinknál. Hálát adunk Istennek Laci atya életpéldájáért, aki fekvő betegként is vállalta szolgálatát és helytállt a vendégek, lelkészek agapé szolgálatában is. Hálát adunk a szorgos pogácsasütő kezékért, akik tudják, hogy nem elég a szándék, hanem tettek és cselekedetek

is kellenek. „Mert Isten alkotása vagyunk, akit Krisztus Jézusban cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.” (Ef. 2:10) Jó is volt hallani a

református testvérektől teázás közben: „Újra találkozni veletek, nagy öröm.” Hisszük, minél közelebb vagyunk Jézus Krisztushoz, úgy egymáshoz is. Fekete András, görögkatolikus esperes, hétfőn az evangélikus templomban hirdette az igét. Elhangzott itt is a sok hálaadás: „Hálát kell adnunk egymásért, hogy

van kezünk, van kit kiszolgáljunk. Hálát kell adnunk egymásért, hogy tudunk emberi szót váltani egymással, hogy együtt lehetünk, hogy egymás értékeit be tudjuk mutatni, hogy Isten titkát egymásban erősíteni tudjuk. Hálát azért, hogy tudunk egymásért hangosan és titokban imádkozni. Azért, hogy vannak nagyszerű élő közösségek, akik Isten követő emberek, akik tudják, hogyan kell viszonyulni az emberekhez.” „A szeretet ereje egyesítsen bennünket, amelyet a szentlélek áraszt szívünkbe.” (Róm. 5:5) A Magyar Kurír hírportálon olvastam Ferenc pápa szavait: „Krisztust nem lehet szétszakítani, törekedjünk alázattal egy látható egység helyreállítására.”

„Bár szétszakadva él az egyház
Jézusban mégis egy lehet
Ha el is választ annyi korlát
Testvérnek adj testvér kezet!
Ha egy a pásztor, egy a nyáj
Ő nála mind helyet talál.” (ref. ének)

Molnár Józsefné Mariann

PLÉBÁNIÁNK ÉLETÉBŐL

ITT A FARSANG, ÁLL A BÁL

A vízkeresztől hamvazószerdáig tartó farsang a bálók és a vidám összejövetelek időszaka, különösen a 40 napos húsvéti böjtöt megelőző néhány napja mozgalmas. A BABA-MAMA csoportban farsangi fánkot sütöttek a mamák a „babák segítségével”, amit jóízűen fogyasztottak el a gyerekekkel együtt.

Elmúlik a rövid farsang,
búsulnak a lányok
ettől a sok búsulástól
rancos az orcájuk!

Figyelem, figyelem!
Közhírré tétetik
a farsangi ünnep
most elkezdődik.

Ide gyűjjön apraja, nagyja,
aki a maskarákat
látni akarja!
Aki itt van, haza ne
menjen,
aki nincs itt,
az is megjelenjen!

(népköltés)

Lévay Erzsébet: FARSANGI FÁNK

Fánkom, fánkom,
szalagos fánkom,
de jólesik
tégedet látnom!
Hát még, hogyha
illatod érzem,
bolondulok
érted egészen!
Szép vagy, jó vagy,
ó, de szeretlek-
éppen ezért
menten megeszlek!

FARSANGI BÁL

Helyszín: Agrár étterem

Időpont: 2014. március 1., 19.00 óra

Jegyár: 4.000 Ft, amely tartalmaz vacsorát, és 900 Ft értékű italkupont. Kínálivaló ételről, italról mindenki maga gondoskodik. A jegyek megvásárolhatók az irodában február 25-ig.

„Szóljon zene síppal, dobbal,
Fusson a tél vándorbottal!
Jöjjön tavasz hívó szóra,
Házunk előtt nyíljon rózsza!”

SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT, A BÁTARBBAKAT
JELMEZBEN!

TÁMOG 5.54-13/2 „Lakiközbiztonsági programok, kezdeményezések támogatása a debreceni Megtestesülés Plébánia megalakításával”

Házaspárok tanúságtétele

a Megtestesülés Plébánián

Február 28-án 19 órától

Dr. Csóky András nemzetközi hírvéleményező főorvos
és felesége Altay Daniella

Hegedűs Endre Liszt Ferenc díjas zongoraművész
és felesége Hegedűs Katalin

Nagy Imre a Magyar Televízió szerkesztő-riportere
és felesége Vágó Éva

**Őszintén az emberről, az emberré vált
Istenről, a hitről, a házasságról, a
kudarckról és győzelmekről.**

Az esemény a Házasság Hete országos rendezvényeihez
kapcsolódik.

DEBRECEN, BORBÍRÓ TÉR 9.

SZÉCHENYI TERV

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Kalocsainé Abuczki Erika, Tel.: 30/852-8539 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László Tel.: 06 30 9855-640 E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Szerkesztette:** Rác Jánosné E-mail: raczne75@gmail.com